

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

136. Fer. 4. De magnitudine gloria Beatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

Feria 4. post Dom. 2. post Pasch. 237

hæc à me sicut sum, quàm digitus à cœlo octavo: & quidquid sentire amoris potest quis in hac vita, minus est, quàm gutta ad oceanum, si conferatur cum gaudio, quod habent Beati: adeò nondum inventum est, quod conferri possit cum gloria æterna.

MEDITATIO CXXXVI.

Feria 4. post Domin. 2. post Pascha.

De magnitudine gloriæ Beatorum.

Memoriã repetam petitionem Augustini ad Hieronymum, ut quis ejus esset sensus de cœlo, sibi perscriberet, cumque interea obiisset Hieronymus, tamen Augustino apparens respondit, facilius esse stellas cœli, & arenas maris, & oceani guttas numerare, quàm quid sit gloria cœlestis exprimere. Apud Bessæum Concione de cœlo. Petam intelligere magnitudinem gloriæ Beatorum, & consequi.

Conf. 1. Tantam esse vitæ æternæ felicitatem, ut nec ex revelatione divina possit intelligi: quia nec Fides, nec Spes divina cõperungere potest, juxta Isa. cap. 64. & 1. ad Cor. cap. 2. quæ utraque, quò propius ad beatitatem accedit, magis evacuatur, juxta illud Augustini: Quod Deus se amantibus præparavit, nec per fidem potest penetrari, nec per spem attingi: adeò nullo sensu, nullo

238 *Feria 4. Dom. 2. post Pasch.*

lo intellectu, nec humano, nec Angelico, nullâ revelatione, nec fide, nec spe divinâ plenè concipi potest illa pretiosa margarita, denarius diurnus, thesaurus absconditus, hæreditas cœlestis, corona gloriæ, præmium infinitum.

Conf. 2. Verba Psalmistæ: Melior est dies una in atrijs tuis super millia. Quòd si terrena essent æterna, & cœlestia transitoria, spernenda essent æterna, & millia annorum mundi, cum omnibus suis delicijs, pro una die cœli, propter incomprehensibilem bonorum cœlestium abyssum.

Conf. 3. Verba D. Sufonis ex Dialogo Sapientie: O si quis iusto posset perpendere, & ponderare iudicio Tempus, & Æternitatem! mallet ille profectò vel centum annis in ardenti jacere camino, quàm vel minimâ levissimâ afflictionis carere mercede in cœlis æternùm percipiendâ: illud namque finem habet: istud nullo clauditur termino.

MEDITATIO CXXXVII.

Feria 5.

Amplius ostenditur magnitudo gloriæ Beatorum.

Aspiciam illud convivium Regium, cœnam magnam, satietatem cum deside-

119.